

ÉN VERDEN - TO SLAGS ØJNE

af Alex Riel, filosof

**VIDENSKABELIG INDSIGT KAN
FREMME OPLEVELSEN AF DET
GUDDOMMELIGE.**

**DER BLÆSER I DAG NYE VINDE PÅ
DETTE OMRÅDE.**

af Alex Riel,
filosof

Gud i universet

Spiritualitet og videnskab har været adskilt i Vestens kultur de sidste par århundreder. Dette har medført, at videnskab om naturen ikke længere betragtes som en vej til spirituelle erkendelser. Flere nutidige forskere har dog erfaret spirituelle oplevelser med udgangspunkt i deres videnskabelige verdensbillede.

Fysikeren David Schrum (Canada) beretter om, hvordan han havde svært ved at finde mening med videnskabernes resultater, indtil han en aften gik en tur med den holistisk tænkende amerikanske fysiker David Bohm (1917-1992). David Bohm forklarede:

”Almindeligvis når vi ser op på stjernehimlen, tænker vi på stjernerne og det store tomrum mellem dem. Men der er en anden måde, vi kan betragte det. Vi kan i stedet for at betragte vakuum som tomrum se det som et plenum, der er uendelig fyldt, i stedet for uendelig tomt, og hvor de materielle objekter, i sig selv, er små bobler i dette omfattende hav.”

David Bohm talte her om det faktum, at tomrummet i universet og mellem partiklerne (fx i vores krop) ikke er

tomt, men er en skabende kilde fyldt med usynlige energier, der har frembragt universet og på subtile måder opretholder det. David Schrum fortæller, hvordan dette påvirkede ham:

”David Bohm brugte dette perspektiv til at få mig til at

Apollo 14-astronauten Edgar Mitchell, da han så jorden, solen og månen fra rummet: ”Dette syn borer sig dybt ind i sjælen og ryster dit væsens fundament.”

se på stjernerne og, på en måde, til pludselig at få en anden opfattelse af nattehimlen som én hel levende organisme, hvor de små ting, vi kalder for materie, blot er små huller i dette hele.”

Et andet eksempel er Edgar Mitchell (1930-2016), der var astronaut på NASA's Apollo 14-rejse til Månen i 1971. På vej tilbage mod Jorden indtraf en mystisk erkendelse:

”Da vi roterede (i rumkapslen), så jeg jorden, solen og månen fra et 360 graders panorama af himlen. Det storslåede ved alt dette var, hvad det triggede i min vision. På det gamle sanskrit hedder det Samadhi. Det betyder, at du ser tingene med dine sanser, som de er - du oplever dem visuelt og internt som en enhed, en enhed ledsaget af ekstase. Dette syn borer sig dybt ind i sjælen og ryster dit væsens fundament.”

Edgar Mitchells erkendelse bevirkede, at han dannede et institut for parapsykologisk forskning (Institut of Noetic Sciences), og han blev således en pioner for integrering mellem videnskab og spiritualitet.

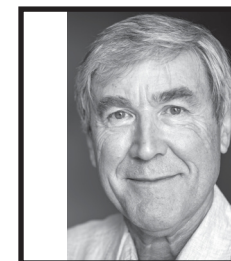
Gud i det levende

De fleste mennesker har formentlig haft naturoplevelser, som har givet en følelse af forbundethed med naturen. Sådanne forbindelser kan også udløse dybere spirituelle erkendelser, hvilket den svenske lærer Ruth Dahlén oplevede som 39-årig på en skitur. Under en pause iagttag hun et snefnug og følgende indtraf:

”Jeg havde mit blik rettet mod et usædvanligt smukt snefnug, som blødt landede på en grannål. Pludselig skete der noget med grannålen, den opløstes i flimrende lysbølger, et lys uendeligt mere intensivt end solens lys, men alligevel ikke blændende.

Lysbølgerne syntes at bevæge sig umådelig hurtigt i en slags spiralform indeni grannålen. Det var, som om jeg pludselig havde et forstørrelsesglas for øjnene, som forstørrede nogle millioner af gange.

Jeg kommenterede højt, hvad jeg så: ’Fantastisk, aldrig

**”DET LYDER MÅSKE BIZART, MEN
EFTER MIN MENING TILBYDER
VIDENSKABEN EN SIKRERE VEJ TIL
GUD END RELIGION.”
PAUL DAVIES, FYSIKER**

havde jeg troet, at en lille grannål var så mærkeligt skabt, et dansende lille eventyr - hvis materien er en form for energi, som det jo siges, så må den se ud netop sådan her!”

Dahlén var alene i det sneklædte landskab, og en usynlig stemme sagde nu til hende: ”Vær ikke bange. Hold dine øjne åbne og iagttag nøje, hvad du får at se!”

Dahlén blev nu inviteret ind i åndelige dimensioner, der begyndte med, at hun iagttog hele skoven og sig selv som lysvæsener:

”Hele skabelsen vibrerede af disse uhyre hurtige lysbølger, hvor man tydeligt kunne udskille hver enkelt lysstråle og se den fungere. Det forekom mig, som kunne strålerne henføres til forskellige arter eller farver eller måske okta-ver. En af oktavene syntes at kunne sammenfatte alt det, som vi kalder naturlove, en anden oktav digt og kunst fx.

Ingen ord dækker den sande virkelighed, det er bare håbløst at forsøge at beskrive noget ubeskriveligt og for menneskelig forstand uforståeligt.”

Erkendelsen kulminerede med en dybere forståelse af, hvordan det fysiske univers er forbundet med den åndelige verden:

”Jeg så kosmos fungere som en femdimensional geometri, ikke statisk, men dynamisk, med rummets tre dimensioner, tiden som en fjerde og dertil også en femte, den konstruktive, sammenholdende dimension, universets inderste mysterium, kærligheden.

Jeg så også denne kærlighed som strømme af lyspartikler, der spredtes spiralformigt gennemtrængende hele skabelsen som en kædereaktion af vældige pulsslæg, en kosmisk åndingsproces.”

De fleste mennesker vil i dag nok mene, at dette eksempel intet har med biologi at gøre, men mere med religion og mystik. Det skyldes i høj grad, at vores naturviden-

AT LEVE VIDENSKABELIGT OG SPIRITUELT

Fire principper fra Martinus.

- * **Næstekærlighed:** at se næsten i alt levende.
- * **Ydmyghed:** ikke at sætte sig selv over andre.
- * **Upartiskhed:** ingen sympatier og antipatier.
- * **Skelneevne:** at tænke selvstændigt.

skaber har valgt at studere naturen som døde ting, uden ånd og bevidsthed.

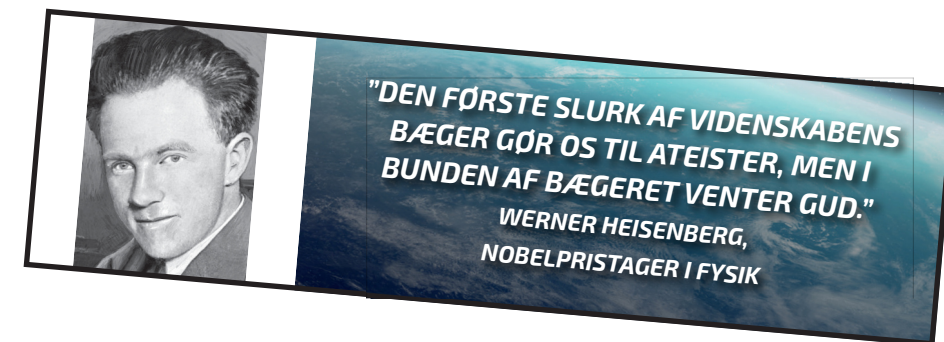
Dahléns spirituelle erfaring viser os endnu et sammenfald mellem videnskabelig viden og spirituel indsigt.

Gud i bevidstheden

Bevidstheden er videnskabernes største problemområde. Man har uden held forsøgt at forstå bevidstheden ud fra hjerneprocesser og psykologi. Her blæser der dog også nye vinde.

Det førende amerikanske fagtidsskrift American Psychologist gennemgik i 2018 over tusinde parapsykologiske undersøgelser og konkluderede, at deres resultater er lige så gode som forskning indenfor andre fagvidenskaber.

Det er således påvist, at mennesker formår at overskride tid og rum. Deltagerne i forsøgene modtager og sender informationer via telepati og clairvoyance samt udfører psykokinese (påvirkning af fysiske genstande med psykens kræfter).

Dette er i overensstemmelse med spirituelle verdensbilleder, hvor det er bevidstheden, der skaber verden.

Mystikerne

De såkaldte mystikere er mennesker, som hævder at have erfaret, hvad Gud er, via deres bevidsthed, og på trods af

indbyrdes forskelle i deres verdensbilleder hævder de samstemmende, at virkeligheden er et levende og bevidst univers. Her eksisterer videnskaberne i Gud.

Den danske mystiker og intuitionsfilosof Martinus (1890-1981) beretter om, hvordan man kan erkende, at alt eksisterer i Gud, via mødet med det gyldne lys:

”I dette lysocæn føler man sig lyslevende eksisterende, skønt man ingen detaljerede nuancer kan iagttage ud over nogle gyldne tråde, der gennemtrænger lyset. Man har ingen organisme ud over dette lys. Og i dette lys er man sammensmeltet med alt andet liv i verdensaltet, der heller ingen organisme har ud over det vældige lysocæn.

I sandhed, man oplever her sin udødelighed, sin identitet med evigheden, sin sammensmeltning med den evige Guddom, som man føler lyshavet er udtryk for, og som altså også er ens eget evige liv.”

Martinus beskriver i sine bøger, hvordan alle mennesker er på vej mod sådanne kosmiske erkendelser, hvormed videnskab og Gud vil blive integreret i det samme verdensbillede. Mens nutidens naturvidenskaber har stor teknologisk succes, så har vi mistet evnen til at anvende dem til at udvikle vores bevidsthed med.

Den tyske naturforsker og forfatter Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832) hævdede, at naturforskere ikke opholder sig tilstrækkelig længe i naturen til at

erkende og fornemme naturens subjektive inder-side.

Den tyske præst, læge og mystiker Angelus Silesius (1624-1677) udtalte om forholdet mellem ånd og natur: "Mennesket har to øjne. Det ene ser kun, hvad der bevæger sig i den flygtige tid. Det andet, hvad der er evigt og guddommeligt."

Når nutidens mennesker ser op på stjernehimlen, betages mange af universets størrelse og afstande. Man ser således kun universet med det ene øje, og har mistet fornemmelsen for det evige og guddommelige.

Ser man universet med begge øjne, åbner der sig en mulighed for både at betages af naturvidenskabernes resultater og af det guddommelige.

Det integrerede sind

De fleste mennesker, der er interesserede i spiritualitet, er ikke interesserede i videnskab, og de fleste mennesker, der er interesserede i videnskab, er ikke interesserede i spiritualitet. Uanset hvad risikerer man at hæmme sin udvikling, idet videnskab og spiritualitet udvikler forskellige sider af vores sind.

Alex Riels bog *Gud i videnskaben - Om forholdet mellem videnskab og spiritualitet, og hvordan dette påvirker mennesker og samfund* udkommer på forlaget Hedwig i november i år.

Ideelt set er videnskab en kritisk tilgang til verden, hvor man ikke godtager mere, end man har erfaret. Man undersøger sagen fra mange synsvinkler, er opmærksom på sine egne fordomme og er altid parat til at ændre synspunkt, hvis ny viden viser sig at være i modstrid med det, man tror på.

Spiritualitet er derimod en evne til at hengive sig til Gud, den universelle bevidsthed, eller hvad man foretrækker at kalde hele denne åndelige virkelighed. Via forskellige metoder, eller via spontane oplevelser, forbinder man sig med kosmos.

Man hengiver sig til universets kærlighed og mærker det guddommelige nærvær. Man søger at blive ét med altet, og man ønsker at manifestere dette ved at leve et næstekærligt liv.

I Martinus' værk forbindes videnskabelig og spirituel tænkning via fire livsprincipper, som er gennemgående i hans arbejde, men som også findes indenfor mange andre spirituelle retninger: Næstekærlighed - ydmyghed - upartiskhed - skelneevne (se boks side 38).

Integrering af videnskab og spiritualitet medfører en ny kritisk videnskab, som ikke afviser spiritualitet, men derimod udforsker den grundigt. Med et integreret sind henfalder den personlige spiritualitet ikke til blind tro, og den videnskabelige interesse ender ikke i materialisme. Man kan nu både tro og tvivle, og man ser begge dele som positive egenskaber, der fremmer vores udvikling.

Dette påvirker også menneskers spirituelle erkendelser, idet personer med indsigt i videnskab åbner sig for nye forståelser af virkeligheden, når de har spirituelle oplevelser. Det gælder også for almindelige mennesker, der blot kender lidt til videnskab.

Videnskabernes indtog i vores kultur påvirker således vores spirituelle oplevelser. Hvor disse i fortiden var præget af magi og mytologi, er de i nutiden præget af naturvidenskabernes verdensbilleder.

Med et integreret sind ser man både Gud i videnskaben og videnskaben i Gud, og man begynder dermed at forstå verden både udefra ind og indefra ud. Man begynder at forstå, både *hvordan* verden virker, og *hvorfor* den virker. Man forstår formålet med verden, men kan også gå ind og virke i den.

Man formår nu at se verden med begge øjne. □

Alex Riel er filosof, underviser og forfatter, Facebook: Metamening.